DE APPEL

(Noord, Zuid-Oost)

Grietje de roep [1] deur toen.
Ze [2] al vaaier bloadjes sloat opeten.
En drij eerbaaien.
Nou zit ze vol.
Ze [3] n mooi plekje om ais liggen te goan.
Wat ligt doar in t gras?
n Dikke appel!
[4] doe wat ik dou? denkt Grietje?
Ik neem n hapje van de appel, e
n nog ain, en nog ain!
Aal meer hapjes.
En zo moak ik n gankje in de appel.
Ik kroep deur t gankje,
en as ik midden in de appel bin,
moak ik n holletje.
Doar kin ik den lekker sloapen,
in mien appelhoeske.
Wat n [5] idee!
Grietje wil nét n hapje nemen,
mor den [6] ze wat.
'Hee, wat mout dat!'
ropt ain.
t Is n aander roep.
'Dit is mien appel, hur!' ropt aander roep kwoad.
'Ik was hier al!
Ik zag de appel t eerst!'
'Nait woar!' ropt Grietje,
'ik was hier eerst, t is mien hoes!'
Ooh, nait best..
Roepen kriegen roezie.
Ze [7] nait dat ain aanstappen komt.
t Is lutje Willem.
Hee, n lekkere appel, denkt Willem.
Dij is [8] mie!
Hap!

Mirjam van Houten

DE APPEL

(Westerkwartier)

Grietje de roep [1] deur de tuun.
Ze [2] al vier bladjes sloat opeten.
En drie eerbeien.
Nou zit ze vol.
Ze [3] n mooi plakje om es leggen te goan.
Wat leit doar ien t gras?
n Dikke appel!
[4] wat ik doe? denkt Grietje?
Ik nim n hapke van e appel,
en nog één, en nog één!
Aal meer hapkes.
En zo moak ik n gankje ien e appel.
Ik kroep deur t gankje,
en as ik midden ien e appel bin,
moak ik n holletje.
Doar kin ik dan lekker sloapen,
ien mien appelhuuske.
Wat n [5] idee!
Grietje wil nét n hapke nimmen,
mor dan [6] ze wat.
'Hee, wat moet dat!' ropt één.
t Is n aandere roep.
'Dit is mien appel, heur!' ropt de aandere roep kwoad.
'Ik was hier al!
Ik zag de appel et eerst!'
'Nietwoar!' ropt Grietje,
'ik was hier eerst, t is mien huus!'
Oeh, niet best..
De roepen kriegen ruzie.
Ze [7] niet dat er één aanstappen komt.
t Is lutje Willem.
Hee, n lekkere appel, denkt Willem.
Die is [8] mij!
Hap!

Mirjam van Houten